

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθῆναις
τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1953

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 283

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2585.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 1910)51
«περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων»

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1953 συμφωνὴν γνώμης τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ Α. Ν. 1910)51 «περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καὶ πρὸ τῶν λέξεων «κατὰ τὴν συγχρομένην» προστίθενται αἱ λέξεις «πρὸ ἧς».

2. Μετὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀρθροῦ προστίθεται ἡ ἀκόλουθος ὑπ' ἀριθ. 7 παράγραφος.

«7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν δύναται νὰ ὀρίζηται ὅπως ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ γλεῦκου, ὡς καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου εἰσπράττεται ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος κατὰ τὴν ἐκθλιφὴν πρὸ τῆς καταρτίσεως τῶν οἰκείων βεβαιωτικῶν καταλόγων.

Τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου, ὅστις δύναται νὰ μεταρρυθμίσῃ ταύτην.

Ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως διὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου δύναται νὰ εἶναι διάφορος τῶν ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καθοριζομένων».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ Α. Ν. 1910)51 αἱ λέξεις «τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων».

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἀρθρον 39 τοῦ Α. Ν. 1910)51 «περὶ προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καταργεῖται ἀπὸ τῆς 30 Ἰουνίου 1953.

2. Ἀπαιτήσεις κατὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δι' εἰσφοράς εἰσπραχθείσας κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 39 τοῦ Α. Ν. 1910)51 θεωροῦνται παραγεγραμμέναι.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ βεβαιωτικοὶ κατάλογοι φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας καὶ προστίμων, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποσπάσμάτων αὐτῶν εἰς τοὺς ὑποχρέους, ἀποστέλλονται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμῖαν πρὸς εἰσπραξὶν καθιστάμενοι ἀμέσως ὀριστικοὶ καὶ ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν κειμένων διατάξεων, διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τέταρτον τοῦ, δι' ἑκάστον τῶν ἐν αὐτῷ περιληφθέντων, καταλογισθέντος.

2. Αἱ ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ἀρθροῦ 66 τοῦ Α. Ν. 1910)51 προσφυγαὶ κατὰ τῶν βεβαιωτικῶν καταλόγων γίνονται δεκταὶ πρὸς συζήτησιν, ἐὰν μέχρι ταύτης προταχθῇ τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐνὸς τετάρτου τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ ὁ προσφεύγων ἐνεγράφη εἰς τοὺς βεβαιωτικοὺς καταλόγους, ὅταν ἡ προσφυγὴ ἀφορᾷ εἰς ἀμφισβήτησιν ὁλοκλήρου τοῦ ἐν τῷ οἰκείῳ βεβαιωτικῷ καταλόγῳ ἀναγραφέντος χρηματικοῦ ποσοῦ, συνεπεία προφανοῦς κατὰ τὴν βεβαίωσιν σφάλματος ἢ προσφυγῇ συζητεῖται καὶ ἄνευ καταβολῆς τοῦ περὶ οὗ ἡ παρούσα παράγραφος ἐνὸς τετάρτου. Μὴ διαπιστωθέντος παρὰ τῆς οἰκείας Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς σφάλματος περὶ τὴν βεβαίωσιν ἡ Ἐπιτροπὴ ὀρίζει ἐφ' ἀπαξ τακτὴν προθεσμίαν πρὸς προσαγωγὴν τοῦ διπλοτύπου καταβολῆς τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ φόρου, τέλους κλπ.

3. Αἱ ἐνώπιον τῶν Πρωτοβαθμίων καὶ Δευτεροβαθμίων Ἐπιτροπῶν τοῦ ἀρθροῦ 66 τοῦ Α. Ν. 1910)51 προσφυγαὶ καὶ ἐφέσεις ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους ὑπὲρ τρίτων.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἀρθρον 75 τοῦ Α. Ν. 1910)51 προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«2. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τοῦ ὀφειλομένου ἀνταλλάγματος παρὰ τῶν ποιουμένων χρῆσιν τῶν ἔργων τῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν προσφερομένων παρ' αὐτῶν, τὰ δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ Συμβούλια δύνανται νὰ ὀρίζουν τιμολόγιον.

Ὁ τρόπος διαδόσεως τῶν προϊόντων τῶν ἐπιχειρήσεων ὡς φωτισμοῦ, ὑδρεύσεως κλπ., ἢ τῆς χρήσεως τῶν ἔργων ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθορισθέντος δι' ἑκάστην περίπτωσιν εἰδικοῦ τιμολογίου, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβου-

λίου, διὰ κανονισμού υποκειμένου εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Διὰ τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ τιμολογίου εἶναι διάφορος τῶν ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ συναφῶν διατάξεων καθοριζομένου.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ ἀερίωτος, ἥτις καθορίζεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

Ὁφειλέται τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ ἐν γένει χρεῶν βεβαιωθέντων τελεσιδικῶς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀπαλλάσσονται τῆς προσυξήσεως τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Α. Ν. 1910)1951 «περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» λόγω ἐκπροθέσμου καταβολῆς τῶν ὡς ἄνω ὀφειλῶν των, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἤθελον ἐξοφλήσαι πρὸς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητες τὰς ὀφειλάς των ταύτας.

Ἄρθρον 7.

Χρὴ ἐν γένει πρὸς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας δύνανται νὰ διαγραφῶν :

α) Ὅταν ἡ ἐγγραφή εἰς τοὺς ὀριστικούς βεβαιωτικούς καταλόγους δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας ἐγένετο ἐκ προφανοῦς σφάλματος, ὡς πρὸς τὴν φορολογητέαν ὕλην ἢ τὸ πρόσωπον τοῦ φορολογουμένου ἢ ἐγένετο ἐκ σφάλματος πολλαπλῆ ἐγγραφῆ ἀφορῶσα εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος ἐσόδου καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

β) Ὅταν οἱ ὀφειλέται ἀπεβίωσαν ἄνευ οἰαζήποτε περιουσίας.

γ) Ὅταν οἱ ὀφειλέται εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς καὶ αἱ ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως προσπᾶναι πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς διαμονῆς αὐτῶν ἀπέβησαν ἄνευ ἀποτελέσματος καὶ δὲν ἔχουν περιουσίαν.

2. Αἱ διαγράφαί τῶν χρεῶν ἐνεργοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

Ἄρθρον 8.

Ἐφ' ὅσον κάτοικοι ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ἔχουν εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλου Δήμου ἢ Κοινότητος συνεχομένην καλλιεργήσιμον ἔκτασιν ἄνω τῶν χιλίων στρεμμάτων παραχωρηθεῖσαν αὐτοῖς πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν ὡς ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη καλλιεργῆται ὑπὸ τῶν ιδίων τῶν ἀποκατασταθέντων, ὁ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῆς ἐκτάσεως ταύτης φόρος, ὁ προβλεπόμενος ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Α. Ν. 1910)1951, ὡς ὠρίσθη ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ καλλιεργήσιμος ἔκτασις, βεβαιούται διὰ χωριστῶν βεβαιωτικῶν καταλόγων παρὰ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται αὕτη.

Ἐκ τοῦ εἰσπραττομένου ἐκ τοῦ φόρου τούτου ποσοῦ ὁ ἐνεργὼν τὴν εἰσπράξιν Ταμίας ἀποδίδει ἅμα τῇ εἰσπράξει τὰ 75 ο) εἰς τὸν Δήμον ἢ Κοινότητα, οὗτινος κάτοικοι τυγχάνουσιν οἱ καλλιεργηταί, τὸ ὑπόλοιπον δὲ εἰς τὸν βεβαιώσαντα τὸν φόρον Δήμον ἢ Κοινότητα.

Ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου, περὶ οὗ τὸ παρὸν ἄρθρον, ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος εἰς τὴν κεῖται ἡ ἔκτασις, καχωρισμένως δι' αὐτήν. Τὸ μίσθωμα τοῦ φόρου ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ Ταμίου κατὰ τ' ἄνωτέρω.

Τὸ γεγονός τῆς υπέρξεως τῆς συνεχομένης ταύτης ἐκτάσεως βεβαιούται διὰ πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ἧς οἱ καλλιεργηταὶ εἶναι κάτοικοι, βάσει σχεδιαγράμματος τῆς οἰκείας Τ.Υ.Δ. Κ. καὶ βεβαιώσεως τῆς οἰκείας γεωργικῆς ὑπηρεσίας ἢ τοῦ Ἀγρονόμου. Ἡ πρᾶξις αὕτη τίθεται ὑπ' ὄψει τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται αἱ καλλιεργήσιμοι ἔκτασεις διὰ τὴν ὑποβολὴν ἀντιρρήσεων εἰς τὸν Νομάρχην εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ ὁποίου ὑπόκειται ἡ ὡς ἄνω πρᾶξις τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 9.

Διὰ πᾶσαν μίσθωσιν ἢ ἀγορὰν ιδιωτικῶν ἀκινήτων ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ ἀπὸ 17—4)31.7.1936 Β. Δ) τοῦ «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ τοῦ ἐδαφίου 6 τῆς παραγράφου Γ' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 2234)1952 «περὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐπιχειρήσεως Φωταερίου Ἀθηνῶν» φράσις «τοῦ ὑπὸ στοιχείου η'» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τοῦ ὑπὸ στοιχείου ζ'».

Εἰς τὸ δεύτερον ἐδαφίον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ Νόμου καὶ μετὰ τὴν φράσιν «ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου» προστίθεται ἡ φράσις «εἰς τὰς ἡλεκτρικὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς ἀνηκούσας εἰς τὴν κυριότητα καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως».

Ἄρθρον 11.

Προκειμένου περὶ Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Συνδέσμων Κοινοτήτων, δύνανται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ μειωθῇ τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2097)1952 «περὶ ρυθμίσεως εἰδικῶν τινῶν περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὀριζόμενον ποσοστὸν.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1953—54 ἐπιβάλλεται εἰσφορά ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὀριζομένη εἰς ποσοστὸν τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο) ἐπὶ τῶν κάτωθι φόρων τοῦ Δημοσίου, ὡς οὗτοι ἐκάστοτε ἰσχύουσιν.

α) Τῶν φόρων Α' καὶ Β' κατηγοριῶν τοῦ ἐν ἰσχύϊ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

β) Τῶν φόρων τῶν Δ' καὶ Ζ' Κατηγοριῶν τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κατὰ τὴν κλίμακα τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 942)1949, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1839)1951, διὰ κατατάξεως καθοριζομένου φόρου ἀπὸ τῆς δεκάτης κλάσεως καὶ ἄνω, ἄνευ συνυπολογισμοῦ τοῦ παγίου τέλους τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκ. Νόμου 942)1949.

γ) Τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κώδικος τοῦ ὀφειλομένου μετὰ τὴν ἐνέργειαν ἐκ τοῦ ἀναλογούντος κατὰ τὴν οἰκείαν φορολογικὴν κλίμακα ποσοῦ νομίμων ἐκπτώσεων φόρων ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν κλπ.

δ) Τοῦ φόρου μεταβιβάσεως τοῦ Νόμου 1587)1950 καὶ

ε) Τοῦ φόρου κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων τοῦ Νόμου 1641)1919, ὡς ἰσχύει τροποποιηθεὶς καὶ συμπληρωθεὶς διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων.

2. Ὑπόχρεοι εἰς καταβολὴν τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς εἶναι πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ὑποκείμενον εἰς τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ δημοσίους φόρους, ἡ ἐπιβολὴ δὲ εἰς βάρος αὐτοῦ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰσφορᾶς γίνεται ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ὅπου τὸ πρόσωπον τοῦτο ἔχει τὴν κατοικίαν ἢ τὴν ἔδραν του, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἀσκούντων ἐπιχειρήσεων ἡ ἐπάγγελμα, ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ὅπου ἔχει τὴν ἐπαγγελματικὴν του ἐγκατάστασιν ἢ τὴν ἔδραν τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτοῦ.

3. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰσφορά βεβαιούται ὑπὸ τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων διὰ χρηματικῶν καταλόγων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγγράφονται οἱ ὑπόχρεοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὀριστικῶν βεβαιωθέντων ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ποσῶν τῶν ὡς ἄνω δημοσίων φόρων κατὰ τὸ προηγουμένον τῆς καταρτίσεως τῶν καταλόγων οἰκονομικὸν ἔτος. Κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος 1953—54 ἡ βεβαίωσις τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰσφορᾶς γενήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βεβαιωθέντων ὡς ἄνω ποσῶν δημοσίων φόρων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1952—53

μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν βεβαιωθέντων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο φόρων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν. Κατὰ τὰ ἐπόμενα οἰκονομικὰ ἔτη ἡ βεβαίωσις τῆς εἰσφορᾶς τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν βεβαιουμένων ποσῶν τῶν ὡς ἄνω δημοσίων φόρων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν, οὐχὶ ὅμως προγενεστέρων τοῦ οἴκον. ἔτους 1952—53.

4. Τὰ στοιχεῖα πρὸς κατάρτισιν τῶν περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος χρηματικῶν καταλόγων λαμβάνονται ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐκ τῶν ἀρμοδίων Οἰκονομικῶν Ἐφορευῶν τοῦ Κράτους κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁρισθῆσάμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Κατὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον ἐπιτρέπεται προσφυγὴ παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως εἰς αὐτοὺς τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ ἀνωτέρω καταλόγου, ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου ὅστις ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀποφαίνεται ὁριστικῶς.

6. Ἡ ὑπὸ τῶν ὑποχρέων καταβολὴ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ παρόντος ἄρθρου γίνεται ἐφ' ἅπαξ ἢ εἰς δύοσις καὶ εἰς προθεσμίας ὁριζομένης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

7. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν μετὰ τὴν βεβαίωσιν τινος τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων δημοσίων φόρων ἤθελεν ἐνεργηθῇ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων σχετικῶν διατάξεων ἐκπτώσις ἢ ἐπιστροφή τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, ὁ φορολογούμενος δικαιούται νὰ αἰτησθῇ παρὰ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τὴν ἐκπτώσιν ἢ ἐπιστροφήν τοῦ ἀναλογούντος ἀντιστοίχως ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ὁρισθῇ, ὅπως ἐκ τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐσθῶν ὁριζούμενον Δήμων καὶ Κοινοτήτων ποσοστὸν αὐτοῦ οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 30 ο)ο κατατίθεται παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἰς ἴδιον παρ' αὐτῷ λογαριασμὸν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Δημοτικαὶ εἰσφοραὶ». Τὰ εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον εἰσκαθόμενα ποσὰ διατίθενται δι' ὁμοίας ὡς ἄνω ἀποφάσεως ὑπὲρ ἄλλων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ὧν τὸ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔσοδον εἶναι δυσαναλόγως κατώτερον.

9. Ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ἐσθῶν ποσοστὸν ἑβδομήκοντα τοῖς ἐν αὐτῷ (70 ο)ο διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1910)51

Ἄρθρον 13.

Αἱ κατὰ τῶν Δήμων Ἀθηναίων, Θεσ/νίκης καὶ Πειραιῶς ὑπάρχουσαι ἀπαιτήσεις τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς περιφέρειᾶς τῆς τῶς Διοικήσεως Πρωτεύουσας, αἱ προσερχόμεναι ἐξ ἀξιώσεων εἰσπράξεων ἐκ φόρων ἐγχωρίων προϊόντων καὶ βιομηχανικῶν τοιούτων καὶ προκύψασαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 843 τοῦ 1948, θὰ ἐξοφληθῶσιν ἀτόκως, εἰς τριάκοντα ἔξ (36) μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ὀφειλόμενων εἰς τοὺς δικαιουμένους Δήμους καὶ Κοινοτήτας, γίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ παρακρατήσεως ἢ τοῦ ἐσθῶν τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Α. Ν. 1910)1951, τοῦ ἀναλογούντος εἰς τοὺς ὀφειλέτας Δήμους.

Ἄρθρον 14.

Ἐπιβάλλεται κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1953 — 1954 καὶ 1954 — 55, κράτησις δύο τοῖς ἐκαστὸν (2 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐσθῶν ἐκ τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ, τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Α. Ν. 1910)1951 «περὶ τῶν ἐσθῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σεισμοπλήκτων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Ἰονίων Νήσων, ὅπερ διατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τοὺς οἰκείους Δήμους καὶ Κοινοτήτας, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Κατὰ τὰς περιπτώσεις ἐκτελέσεως δαπάναις τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ Συνδέσμων Κοινοτήτων ἔργων ὁδοποιίας, ἀποχετεύσεων, ἐξυγιάνσεως, ὑδρεύσεως, ἐφαρμογῆς σχεδίου πόλεως, ἀποστραγγίσεως γαιῶν καὶ ἄλλων πόσης φύσεως ἔργων, συνεπιβῆ τῶν ὁποίων ἐκπυξάνε-

ται ἡ ἀξία τῶν παρακειμένων καὶ ἐν γένει τῶν ὀφειλουμένων ἐκ τῶν ἔργων τούτων ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων, ἐπιβάλλεται εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ὀφειλουμένον κτήμα. Ἡ εἰσφορὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς προσθέτου ἀξίας, τὴν ὁποῖαν κτῶνται τὰ κτήματα ταῦτα ὁριζομένη κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα.

Ἐπὶ συνόλου ἢ ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς προσθέτου ἀξίας μέχρι 50.000.000 δραχμῶν ἡ εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς 10 ο)ο.

Ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς προσθέτου ἀξίας ἀπὸ 50.000.001 μέχρις 100.000.000 δραχμῶν ἡ εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς 15 ο)ο.

Ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τὰ 100.000.000 δραχμῶν τμήματος τῆς προσθέτου ἀξίας ἡ εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς 20 ο)ο.

2. Ὑπόχρεος εἰς τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς εἶναι ὁ ἔχων τὴν κυριότητα ἢ τὴν νομὴν τοῦ ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ ἀκινήτου. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἔχει συσταθῇ δικαίωμα ἐπιφανείας, ἐμφυτεύσεως, ἐπικυρσίας, χρήσεως ἢ οἰκήσεως, τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἐπιμερίζεται μεταξὺ τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ τοῦ ἰδιοντήτου τοῦ ἀκινήτου, ἐκάτερος δὲ ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν μέρους τῆς εἰσφορᾶς ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀξίαν ἣν ἔχει τὸ δικαίωμα αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς πλήρους κυριότητος.

3. Ὁ καθορισμὸς τῶν κτημάτων ὑπὲρ τῶν ὁποίων προκύπτει ὠφέλεια ἐκ τῶν ἐκτελεσθέντων κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔργων κατὰ περιοχὰς ἢ κτηματικὰς ζώνας ἢ κατ' ἄλλας διακρίσεις, τῆς προσθέτου ἀξίας τὴν ὁποῖαν κτῶνται τὰ κτήματα ταῦτα κατὰ μονάδας ἐπιφανείας ἢ κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τῆς ὀλικῆς τῶν ἀξίας καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ παρόντος ἄρθρου τοῦ καθ' ἑκάστον ὑποχρέου γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων, ἐκδιδομένης μετὰ προηγούμενην σύμφωνον γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς συγκροτούμενης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομομηχανικοῦ, ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐγένετο τὸ ἔργον, ἐξ ἐνὸς Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, ἐξ ἐνὸς μηχανικοῦ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Νομαρχίας καὶ ἐξ ἐνὸς ἐκπροσώπου τῶν ἐπιβαρυνομένων διὰ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης. Ὁ Δημοτικὸς ἢ Κοινοτικὸς Σύμβουλος ἢ τὸ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, ὁρίζονται μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων Συμβουλίων. Τὸν μηχανικὸν τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τῶν ἐπιβαρυνομένων, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν, ὁρίζει ὁ Νομάρχης. Τὸν Νομομηχανικὸν καὶ Οἶκον. Ἐφόρον ἀναπληροῦν οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεῖ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος δημόσιος ὑπάλληλος.

Ἡ εἰσφορὰ καταβάλλεται ἀτόκως εἰς 5 ἕως 10 ἐτησίας δόσεις, καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Συμβουλίου.

Αἱ ὡς ἄνω ἀποφάσεις τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων ἢ Συμβουλίων Συνδέσμων ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Νομάρχου.

Διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν καὶ τῶν ἐν γένει ἀμφισβητήσεων περὶ τὴν βεβαίωσιν τῆς εἰσφορᾶς τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὴν ἀσκῆσιν τῶν ἐνδίκων μέσων καὶ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ Ἀν. Νόμου 1910)1951.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Α.Ν. 1910)51 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τρίτου τοῦ Νόμου 2063)52 «περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1667)51 «περὶ λαϊκῆς κατοικίας», ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 23, 24 καὶ 25 τοῦ Α. Ν. 1910)51, καταργοῦνται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1953.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους εἰς τοὺς βεβαιωτικὸς καταλόγους Δήμου ἢ Κοινοτήτος διὰ φόρον τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Α. Ν. 1910)1951, καὶ μὴ ἀσκήσαντας ἢ ἀσκήσαντας ἐκπρωθέτως ἢ παρατύπως προσφυγὰς ἐνώπιον τῆς πρωτοβάθμιας Ἐπιτροπῆς ἐπίλυσεως φορολογικῶν διαφορῶν, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσκήσωσι τὰς προσφυγὰς τῶν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης τηρουμένων τῶν νομίμων ὑποχρεώσεων τῶν.

5. Ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν ἐσόδων τοῦ παρόντος ἔτους ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1910)51.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τοὺς εἰσπράκτορας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοὺς ἐνεργούντας εἰσπράξεις, βάσει εἰδικῶν βεβαιωτικῶν χρηματικῶν καταλόγων, ἐκ φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἐξρας ἢ τοῦ Γραφείου των ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν παρέχωνται ποσοστὰ μέχρις 1 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων των. Εἰς τοὺς εἰσπράκτορας εἰς οὓς ἤθελον χορηγηθῇ τὰ ἀνωτέρω ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων των ἀπαγορεύεται ἡ παροχὴ ἐξόδων κινήσεως.

Ἄρθρον 17.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινοότητας, ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου, ἐκποιῶσι δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ οἰκόπεδα ἄνευ δημοπρασίας καὶ ἀπ' εὐθείας, εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀκτήμονας καὶ συνταξιοδοτούμενους ἀναπήρους πολέμων ἢ οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς αὐτῶν, ἢ εἰς τὰς ἀποδεδειγμένως ἀκτήμονας χήρας ἢ ἀγάμους θυγατέρας τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ, πρὸς οἰκογενειακὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν στέγασιν, ἐπὶ καταβαλῇ τῆς ἀξίας αὐτῶν. Ἡ παραχώρησις οἰκοπέδου εἰς τὰς χήρας ἢ τὰς ἀγάμους θυγατέρας τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ δύναται νὰ γίνῃ ἐφ' ἅπαξ εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τῶν οὕτω ἐκποιουμένων οἰκοπέδων ἐνεργεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβούλου ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐνὸς ἐφοριακοῦ ὑπαλλήλου καὶ

ἐνὸς μηχανικοῦ ἢ ὑπομηχανικοῦ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

Δύναται τὸ Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του, νὰ καθορίζῃ ὅπως ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων καταβληθῇ εἰς τριμηνιαίας ἴσας δόσεις ἀτόκους μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, ΠΑΤΣ. ΛΤΚΟΤΡΕΖΟΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ, Α. ΕΤΤΑΞΙΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1953

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ